

NOTÍCIES

DEL MOVIMENT POLÍTIC PER LA UNITAT
- EXPRESSIÓ EN EL CAMP POLÍTIC DEL MOVIMENT DELS FOCOLARS -

Madrid

novembre 2004

Fundació del Moviment Polític per la Unitat a Espanya

febrer 2005

Constitución Europea: ¿un hito en la unidad de Europa?

Barcelona

25 de novembre de 2004

El repte de la fraternitat avui a Catalunya

Una taula rodona a l'Ateneu Fort Pienc ha comptat com a ponents amb Lucia Fronza, Albert Riera, Contxita Campoy, Àngel Miret i Andreu Majó. Les seves intervencions han deixat el ressò d'una proposta sòlida per al panorama polític català: el d'incloure la fraternitat en la seva praxi quotidiana.

Índia i Sri Lanka

gener de 2005

Globalització i fraternitat

També els cataclismes o les grans calamitats naturals s'han convertit en un fet global. I és precisament a l'hora del poble global que també altres fenòmens fan entendre que la humanitat està vivint aquests moments al·lucinants en una perspectiva diferent.

Gènova i Roma

gener de 2005

Cunha: la política que m'agrada

Joao Paulo Cunha, president de la Cambra federal brasilera, de visita a Itàlia subratlla els trets de la seva visió de "fer" política com a convençut partidari de la fraternitat.

Argentina

gener de 2005

Escoles *on line* per a joves

A Buenos Aires i altres nou ciutats de l'Argentina ha començat la primera escola *on line* del MPpU, per a la formació de joves en la categoria política de la fraternitat.

Donosti

20 de gener de 2005

El Ayuntamiento de San Sebastián ha invitado a celebrar sus fiestas patronales a una comitiva del Ayuntamiento de Trento (ciudad hermanada) en la cual se encontraban algunos miembros del MppU.

Fundació del Moviment Polític per la Unitat a Espanya

El dia 20 de novembre de 2004 a les 6 de la tarda, al Centre Mariàpolis Luminosa de Madrid, va tenir lloc l'acte fundacional del Centre del Moviment Polític per la Unitat que ha de donar servei en l'àmbit de tot l'estat espanyol. Els moments previs a l'acte ofereixen l'ocasió perquè els assistents se saludin amb cordialitat: polítics, empresaris, estudiants d'economia, ponents, invitats i participants. Puntualment, els assistents van desfilar cap a la sala d'actes, sense interrompre els animats col·loquis, tothom va prenent el seu lloc. La primera intervenció és a càrrec de la sociòloga brasilera Vera Araújo, una aportació breu i a la vegada profunda que delinea els elements essencials del Moviment Polític per la Unitat, nascut en el si del Moviment dels Focolars. Té el seu origen, per tant, en una espiritualitat que es transforma en cultura, una cultura nova i universal que pot ser oferta a tothom. Una cultura basada en el diàleg, que sap fer-se u amb els altres, sap escoltar; diu Vera Araújo: «*És molt més important saber escoltar que saber parlar, el món està malalt de paraules. Es parla massa i no s'escolta*». Abans d'acabar proposa als assistents de fer l'experiència de viure en primera persona una veritable fraternitat entre nosaltres, posant en comunió les nostres idees amb la generositat d'acollir sempre les de l'altre, fins assolir la unitat en la diversitat.

A continuació fa la seva intervenció Lucia Fronza, exdiputada del Parlament italià i Presidenta Internacional del MPPU, que en la seva intervenció pren paraules de Chiara Lubich per a definir-ho com a: «... *un laboratori internacional de treball polític comú, entre ciutadans, funcionaris, experts, polítics compromesos a diferents nivells, de tendències i partits diferents, que posen la fraternitat com a fonament de la seva vida i, només després, actuen en el món polític. Els valors fonamentals que estan presents en les cultures polítiques són al centre de la seva acció*». En els grans interrogants dirigits actualment a la política es troba un element comú: la manca de comunió entre els homes, que es converteix en una dificultat per a la convivència entre les persones. Sobre això Lucia Fronza diu: «*Penso en la necessitat d'una comunitat global que és l'única solució a la crisi del benestar; penso en l'innegable substrat comú, d'injustícia social i política que està a la base del terrorisme; penso en la dificultat de tenir en compte les futures generacions quan deteriorem el medi ambient; penso en la manca d'espai per a les minories i per a tot allò que és diferent en la gran xarxa de comunicacions globalitzada artificialment; penso en el problema de la violència assumida com un mitjà per a resoldre els problemes*».

Finalment arriba pròpiament el moment de fundació del Centre MPPU per a tota Espanya, el seu President José Miguel Aguado Palanco exposa molt breument el seu compromís personal de portar endavant aquest encàrrec, igual que fan tots els altres membres procedents de Múrcia, País Basc, Extremadura, Catalunya, Madrid i Andalusia, que també s'afegeixen al compromís de treballar perquè la diversitat construeixi la unitat, fruit d'un diàleg madur i generós, formant d'aquesta manera un extraordinari mirador i punt de comunió de la realitat política espanyola, vista des de les diferents sensibilitats territorials, culturals, etc. Quan tots plegats se "sotmeten" a la sessió fotogràfica que immortalitza el moment, l'emoció brilla als ulls de tots, inclosos els assistents. La sensació d'haver posat una pedra en la construcció de la fraternitat en la vida política espanyola, és ben viva en el cor de tots.

Constitución europea: ¿un hito en la unidad de Europa?

En la sede de Madrid de la Oficina del Parlamento Europeo tuvo lugar, el pasado 7 de febrero, una *Sesión Especial* de debate sobre la Constitución Europea, en el ámbito del Seminario *Persona y Derechos Humanos*, que se viene desarrollando desde hace más de dos años y que tiene como objetivo principal el análisis de la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea (Niza, 7-9/12/2000), recogida íntegramente en la segunda parte de dicha Constitución. D. J. Miguel Aguado Palanco, *Presidente del Movimiento Político por la Unidad*, y de la *Asociación para el Diálogo y la Renovación Democrática*, presentó el debate introduciendo los ponentes: D. Carlos Bru Purón, *Presidente del Consejo Federal Español del Movimiento Europeo*, ex *Parlamentario europeo*; D. Juan Manuel Fabra Vallés, *Miembro del Tribunal de Cuentas Europeo*, ex *Presidente de esta institución*; D. Jaime Pastor Verdú, *Profesor titular de Ciencia Política de la Universidad Nacional de Educación a Distancia*.

Un debate previo al referéndum del día 20 de febrero, una ocasión para reflexionar junto a los ponentes invitados sobre su visión personal de los aspectos positivos del texto constitucional y de los mejorables, en el tentativo de averiguar si la Constitución supone realmente un paso decisivo para la unidad de Europa. En buena parte, el objetivo quedó cumplido: las ponencias fueron objetivas, respetuosas con los puntos de vista diferentes, el coloquio fue rico y variado, y las preguntas se contestaron en la misma línea. Por los comentarios que hacían, parece que los asistentes se fueron satisfechos, y, lo que es más importante, con un criterio más fundado para decidir el sentido de su voto.

COMITÉ ORGANIZADOR: Movimiento Político por la Unidad (España), Consejo Federal Español del Movimiento Europeo, Asociación para el Diálogo y la Renovación Democrática, Humanidad Nueva.

El repte de la fraternitat avui a Catalunya

La taula rodona que ha tingut lloc el dijous 25 de novembre a Barcelona amb el títol “El repte de la fraternitat avui a Catalunya”, ha comptat com a ponents amb **Lucia Fronza**, presidenta internacional del Moviment polític per la unitat, **Albert Riera**, diputat al Parlament de Catalunya, **Contxita Campoy**, alcaldessa de Malgrat de Mar, **Àngel Miret**, exsecretari per a la immigració de la Generalitat i **Andreu Majó**, alcalde d’Arenys de Munt. Les intervencions dels convidats han deixat, en el centenar de persones que assistien a l’acte al centre cívic Fort Pienc, el ressò d’una proposta sòlida per al panorama polític català: el d’incloure la fraternitat com a categoria política en la seva praxi quotidiana. Des de diverses perspectives, de la més històrica a la més personal, les intervencions de cada convidat han aportat raons i fets per apostar en l’exercici del seu dia a dia polític per aquesta tercera categoria que apareix en els ideals de la revolució francesa, juntament amb la llibertat i la igualtat, amb les quals s’ha configurat com una síntesi del programa polític de la modernitat.

En una perspectiva internacional, Lucia Fronza, ha exposat les pistes d’acció del Moviment Polític per la Unitat, en la seva experiència de vuit anys, recordant que endinsa les arrels en l’experiència del Moviment dels Focolars, nascut del carisma de la unitat de Chiara Lubich, i que d’elles descobreix una potencialitat per a la política que resideix en la opció per la unitat i per la fraternitat universal. Ens ha posat com a exemple les comunitats que aquest ideal ha generat al llarg dels anys arreu del món i que, amb el seu estil de vida, s’anticipen sovint a les respostes de les institucions, no en contra d’elles, sinó com a signe de responsabilitat, ja que experimenten que l’amor els fa subjectes i no objectes de la història. Des de la varietat d’aquestes experiències i sense perdre mai la força del diàleg amb tothom, Lucia Fronza ens ha confirmat que la recerca actual és la d’ennuclear els elements d’una cultura nova intentant resumir-los en els 4 perfils que ens caracteritzen: *la intersubjectivitat, la internacionalitat, l’opció de formar una xarxa entre les diversitats i el posar l’opció per l’home abans de les pròpies vinculacions.*

La *intersubjectivitat* implica dirigir-se sempre, en cada iniciativa operativa o cultural, a tots els subjectes de la política: ciutadans, funcionaris, experts i estudiants de política, polítics i militants de partits. En aquest horitzó l’expressió “vocació política” no es refereix a uns pocs elegits que en fan la pròpia professió, sinó que adquireix el significat d’una crida universal a l’amor al germà.

La *internacionalitat* es refereix a formar una xarxa transnacional i transcultural, a l’actitud de viure la mundialitat. Actitud que és l’adequació necessària per donar a la política la capacitat de llegir, junt a la dimensió local, els problemes en la seva dimensió global i d’aquesta manera poder governar democràticament allò que ja es mou a nivell global: els mitjans de comunicació, el desenvolupament de la tecnologia i de la ciència, l’economia i les finances, els problemes ambientals.

El tercer punt troba la seva raó en reconèixer-se part d’un cos col·lectiu: es tracta de prendre consciència que tota formació política, que tota opció política, és una resposta a una necessitat social i, per tant, necessària a la composició del conjunt. Així doncs, interessa tant el destí polític de l’altre partit i la seva exigència, com el destí del propi. I d’aquesta manera, la crítica es fa constructiva. Cada part té la seva responsabilitat específica, qui de govern i qui de control, però, en virtut d’aquest nou estil, s’incrementa la capacitat de doblegar-se junts davant de les demandes i les necessitats de la pròpia comunitat.

L’últim punt proposa d’escollir junts de posar l’home i els seus valors (la idea de persona i de la vida humana, el concepte de justícia, de pau, la idea de família, etc.) a la base de les nostres opcions i abans de les nostres vinculacions, per les quals s’entenen totes aquelles coses a les quals es pertany: les de partit, les del paper que es desenvolupa, les culturals, les nacionals...

Tots els conceptes esmentats troben la seva força a través de la utilització del *diàleg com a mètode*. Aquesta condició esdevé un element estructural indispensable per poder tornar a posar en marxa dinàmiques bloquejades de les nostres exhaustes democràcies. Hirst, sociòleg anglès, desaparegut fa poc, quan va escoltar aquesta nostra proposta va dir: «*La fraternitat és la idea justa per tornar a democratitzar la democràcia*».

Albert Riera, llicenciat en història, va fer una anàlisi des d’aquesta vessant de les categories polítiques de la modernitat: llibertat, igualtat i fraternitat, detenint-se de manera especial en aquesta última. Expressava que el segle XIX va ser el de la lluita per la llibertat, el XX el de la consecució de fites importants d’igualtat (Declaració Universal dels drets humans), i que el segle XXI, necessàriament, ha de ser el segle de la fraternitat, entesa alhora com a camí i com a punt d’arribada. A més destacava el compromís, dient que: «*No hi ha fraternitat sense compromís, perquè la política és vetllar per l’interès de la comunitat, i de la persona en aquesta comunitat*». Així com la «*lleialtat, a un mateix, a l’altre i a les idees polítiques que ens defineixen i defineixen el paisatge polític en el qual s’ha fet l’opció de servir*». I, per últim, el reconeixement de que: «*L’altre en política és necessari, ha de ser adversari (en l’alteritat), discrepar de tu, però la seva aportació i la teva han de respectar-se. No hi ha lloc per a la desqualificació, ni la revenja*».

La intervenció de Contxita Campoy va agafar un caire summament personal: amb un to a vegades emotiu, en què confiava a l’auditori les seves motivacions més profundes per entrar en l’acció política: «*Si entens la*

política com a servei, l'àmbit de la solitud és, de vegades molt gran. Agraïxo, en aquest sentit, espais de reflexió per als polítics com el d'aquesta ocasió». De les seves paraules es despenia que la fraternitat només es pot aconseguir amb una implicació de cadascú en primera persona: «L'altra cosa que a mi m'ajuda molt i que, a vegades, quan torna la campanya electoral és el que em fa tornar a presentar, és perquè et lligues amb la gent: plores amb qui plora, rius amb qui riu, consoles a qui pots, ...és una estimació tal que quedes lligat com amb una mena de cordó umbilical».

L'experiència en el camp de la immigració es va fer palesa en la ponència d'Àngel Miret, quan recordava que aquest fenomen suposa un nou repte a la construcció de la fraternitat: «Ara tenim un nou repte a Catalunya, a Espanya, a Europa: nous ciutadans procedents de diversos llocs del món s'incorporen a la nostra societat aportant una diversitat cultural sense precedents. Els valors de la fraternitat, la solidaritat i el respecte a la diferència són claus per la convivència en unes ciutats i uns països cada cop més multiculturals i més diversos». I afegeix: «El concepte de fraternitat, de germanor, ha de comportar per als cristians la decisió moral i intel·lectual, però també activa, de recolzar l'emancipació de tots els homes i les dones, amb especial atenció per als desheretats de la terra. Per tant, l'hem de transformar, dins l'àmbit polític, en idees i actuacions de canvi concretes, que donin resposta a aquesta llibertat radical originària dels germans... En tot cas, la fraternitat no és l'ètica del contrapoder, ni una crida ingènua a superar sense antagonismes, les diferències col·lectives. Podria ser, per exemple, intentar fer del "jo" un "nosaltres", una vocació que podria ser de tots i, per tant també dels polítics. Estimar els adversaris polítics, la pàtria dels altres, construir el bé comú des del diàleg i el respecte. Un somni? Com diu Chiara Lubich: "Per a qui creu únicament en les seves pròpies forces, sí. Però per a qui creu en Aquell que guia la història, cap somni és impossible"».

Andreu Majó va aportar la seva experiència de gestió política des de la formació "Arenys de Munt 2000" en l'Ajuntament d'aquella localitat. La proposta d'aquest partit local, basada en el consens i el diàleg, demostrava que sense la fraternitat en el camp de l'actuació política, els municipis queden endarrere, en un estat de paràlisi evolutiva. «En el nostre pacte s'han d'acceptar que tots els regidors tinguin un Consell de participació, i els Consells ciutadans son decisoris. És a dir, intentem que els ciutadans aconseguixin tot el protagonisme, però per convicció, perquè sabem que una força política no té la visió de tota la veritat, per a majoritària que sigui, per la majoria absoluta que tingui... Aquesta és la nostra convicció: les minories s'han de respectar, perquè tenen una part de la veritat i perquè poden fer aportacions importants». I parlant de les situacions que es viuen en la seva realitat d'alcaldia deia: «En el dia a dia de la política ens surten molts inconvenients, i quan m'he trobat en alguna situació complicada vaig rebre una trucada telefònica dient-me: "Necessites alguna cosa?". Pensar que això venia d'una alcaldessa veïna que està tan ocupada, que té una població més gran que la teva i més problemàtica, s'agraeix profundament i coincidir amb ella avui ací és motiu de gran satisfacció».

Amb el torn de paraula obert al públic es va produir un autèntic intercanvi d'impressions i es van poder matisar algunes idees exposades pels ponents. Una última resposta d'ells va concloure la taula rodona i semblava confirmar que el desig que quedava en cadascú era el de portar el diàleg a 360° a la practica política habitual.

Globalització i fraternitat

La humanitat no se sorprèn davant de cataclismes i terribles calamitats, avui l'aspecte més increïble és que tot es viu en directa i això fa que ens adonem de com ens hem transformat en un poble global. Els països europeus poren morts, juntament amb els de l'Àsia i de l'Àfrica: en aquest context els nombres compten fins a un cert punt. La mort sempre és la mort, un fet terriblement personal i sense remei. El món en aquests dies s'ha adonat d'haver-se fet petit, realment petit. Tot allò que succeeix no incumbeix solament a aquella pobre gent, acaba per ser un afer de tot ésser humà del planeta. Sense dubte, s'han produït episodis de robatoris o violències inútils, però allò que més crida l'atenció és, sobretot una constant, que es nota i fa pensar, en una nova categoria respecte a la globalització: la fraternitat universal.

A Sri-Lanka, colpejat des de fa vint anys per la guerra civil entre tamil i senegalesos, en un moment en el qual les tensions tornaven a créixer, s'ha pogut veure com guerrillers i agents del govern treballaven junts en les operacions de socors a les àrees tamil colpides. La senyora Kamaratunga, presidenta de la república, s'ha declarat disposada, per primera vegada, a donar la mà a persones de la facció contrària.

A la part meridional de l'Índia, on sovint s'han presenciat conflictes entre musulmans i hindús, les mesquites, juntament amb temples i esglésies, han obert les seves portes als refugiats, i s'han omplert de gent, sense una connotació religiosa, que hauria pogut ser discriminada. Han saltat pels aires les regles fèrries, amagades però molt vives, sobre el pur i l'impur, que regulen la societat indiana i que encara avui justifiquen l'estructura sobre les castes. En tots els països amb una forta influència turística, la gent del lloc ha treballat junt amb els estrangers per salvar vides i recuperar allò que es podia salvar.

A Coimbatore, rica ciutat de l'Estat del Tamil Nadu, el més afectat de l'Índia per la calamitat, els magnats i els industrials han convocat una assemblea ciutadana per establir una línia d'acció conjunta per als

ajuts a les zones sinistrades. A la proposta d'un vell i ric industrial de la zona a fi de recollir ajuts i fons com a ciutadania, hi va haver una resposta general i en aquell moment es van recollir ofertes equivalents a 20 milions de rupies (400.000 euros).

Els tres minuts de silenci de les capitals europees han tingut un ressò potent a la idea que cada mort és un germà, més enllà de la nacionalitat i de la llunyania. És bo, de totes maneres, tenir present un altre aspecte: la dignitat que cada poble està experimentant en aquests moments. Ens estem adonant que global no significa planer o venut al més fort, o suposat com a tal. Si es demana ajuda no es fa per a després endeutar-se amb els països més rics. Fa pensar que un país com l'Índia, protagonista amb la Xina d'un dels salts econòmics més increïbles dels últims anys, anunciï d'estar en condicions de gestionar la situació pel seu compte. La decisió xoca amb la imatge estereotipada que l'opinió pública occidental encara té d'aquests mil milions de persones. Els països occidentals han llançat recollides, assignat milions de dòlars i euros, una manifestació de solidaritat internacional com no s'havia produït mai abans. És la categoria de la fraternitat universal que s'uneix a la de la globalització. Estem assistint des de fa un parell de dècades a un procés de revolució dels equilibris socio-polítics mundials. Els temps d'ajustament no són tan breus. Sens dubte el tsunami també ha entrat en aquest joc i, potser, d'ací un any els observadors podran llegir el desenvolupament de la humanitat en clau diferent, també degut a tot el que hem vist passar davant dels nostres ulls aquest dies.

Extracte d'un article de Ravindra Chheda, Città Nuova- any XLIX- n.2 – 25 de gener 2005

Cunha: la política que m'agrada

Gènova, Palau Ducal. Protagonista el president de la Cambra de Brasil, Joao Paulo Cunha. Per escoltar-lo també hi són presents les principals autoritats locals: el president de la regió, Sandro Biasotti (centre dreta), el de la província, Alessandro Repetto (centre esquerra) i l'alcalde de la ciutat, Giuseppe Pericu (centre esquerra). Cunha ha proposat el missatge provocador del Moviment Polític per la Unitat: la fraternitat com a categoria política per transformar les relacions a l'interior d'una ciutat, d'un estat, i per donar noves perspectives a les relacions internacionals. Ell ho està intentant al seu Brasil, on les desigualtats internes són profundes i complexes les situacions a resoldre. És el cas, entre d'altres, del programa de recolzament a les poblacions indígenes de les Amazones, orientat, a través de grups d'operadors especialitzats, a fer créixer el sentit d'autoestima individual i col·lectiva, per tal de posar aquestes poblacions en condicions de presentar al poder polític les seves pròpies instàncies, a fi de treure-les del frustrant sentit d'imptència i marginació. "L'altre", fins a arribar als "sense veu", esdevé objecte d'una política que vol transformar-lo en subjecte. És la fraternitat, que dona llibertat i igualtat. *«Després de la ciutadania honoraria a Chiara Lubich - explica Claudio Montaldo, DS, regidor d'Obres públiques de l'Ajuntament de Gènova- ha nascut a la ciutat el Moviment Polític per la Unitat. Amb aquesta fita hem volgut reflexionar i tornar a llançar aquest compromís tan central».*

Roma, Palau San Macuto, aula de les Comissions Bicamerals. Els líders de les organitzacions de la societat civil italiana tenen davant seu la delegació brasilera guiada pel president Cunha. La trobada tracta sobre els temes de cooperació, participació i interdependència. *«Ens vam conèixer e novembre 2003 - començà dient Lucia Fronza- en ocasió d'un congrés a la Cambra federal de Brasília sobre el tema: "Fraternitat, arrel de pau i llibertat". La reflexió tingué un ressò particular. També en aquests parlamentaris».* Al costat de Cunha hi ha els diputats federals Fruet, Mourao i Pannunzio. Les preguntes s'aglomeren: Quina és la concepció actual del Brasil sobre la política de cooperació internacional? En quina mesura és activa la societat civil brasilera i quina contribució pot donar a les xarxes de societat civil mundial? Un universitari brasiler, pregunta: *«President, el món polític necessita una ànima, quina és per a vostè aquesta ànima?».* El president Cunha està preparat per a la rèplica, però descol·loca tothom: *«No vull fugir del compromís de les respostes, però desitjo valorar la presència dels col·legues que expressen punts de vista i sensibilitats diferents de la meua. Tinc en gran estima les seves persones i les seves posicions».* Estupor en els presents. *«Aquest és un tret distintiu del president Cunha - intervé el diputat Antonio Carlos Pannunzio, rellevant exponent de l'oposició -: involucrar els altres, demanar col·laboració també als que tenen idees diferents. És el mateix comportament que adopta presidint les reunions de la Cambra. Vol empeltar a la lògica i a la praxi política el principi de la fraternitat, en el respecte de les diferents posicions i de la diversitat de les tasques».*

President, que és per a vostè la política?

«La política, com deia Aristòtil ja fa molt segles, té com arrel l'ètica i com a fi la justícia. Però no és de cap manera possible practicar l'ètica i perseguir la justícia si no és té la preocupació per l'altre. I la preocupació per l'altre té, per a mi, com a base fonamental la fraternitat».

Noble visió. Però la política troba a Europa cada vegada menys adeptes.

«La política espanta també al poble brasiler. En sap el motiu? La política ha estat ocupada en gran mesura per persones que no han governat per al bé comú. Nosaltres volem posar en marxa un recorregut diferent: treballar de manera que les persones que obren per al bé comú entrin a la política per a servir el bé del propi poble».

Vostè és un partidari convençut de la fraternitat en política. Però, pot constituir de veritat un paràmetre de conducta també als nivells més alts de les institucions?

«Totes les vegades que parlem de fraternitat pensant en la política, les persones en són escèptiques. Postura comprensible. Però per a mi, també pensant en el rol institucional que ocupo, el lligam és estret i fonamental. El motiu és simple. Quan parlem de política parlem de la vida de les persones. I quan parlem de fraternitat parlem de germans. Llavors, hi ha una relació directa entre la pràctica de la política i la necessitat de la fraternitat per a qui governa».

Fraternitat i política. Aquest binomi ha estat el motiu de la seva visita a Itàlia. Quin balanç en fa?

«De les trobades en què he participat m'emporto amb mi la paraula fraternitat. He constatat que la gent l'escolta amb gran atenció, els joves particularment. I em sembla que hi han condicions molt favorables perquè aquest moviment d'unitat pugui obrar a favor de la humanitat. Tant a Gènova com a Roma, hi ha disponibilitat en aquest sentit. Llavors me'n vaig molt reforçat en les meves conviccions i segur que estem en el bon camí».

Extracte d'un article de Paolo Lòriga, Città Nuova - any XLIX, n.3, 10 febrer 2005

Escoles *on line* per a joves

Comença a l'Argentina la primera escola de formació política per a joves promoguda pel Moviment Polític per la Unitat en 9 ciutats: gràcies a Internet el projecte ha començat a funcionar contemporàniament a Buenos Aires, Córdoba, Rosario, José C. Paz, Avellaneda, La Plata, Mar del Plata, Bahía Blanca i Neuquén. Els 140 joves que des del maig passat estan freqüentant aquest curs de formació política, exigeixen a la política la utopia d'un món unit i, al mateix temps, la concreció d'això que pot incidir en el canvi. Són joves que volen treballar a fons per la pròpia comunitat.

L'escola apunta a oferir els instruments per a una acció col·lectiva innovadora en el camp social i polític, a través de cursos temàtics desenvolupats a les ciutats de pertinença, projectes diferenciats d'acció local i seminaris per a tots els estudiants, dues vegades l'any. A les diferents ciutats els joves es reuneixen juntament amb un animador i interactuen virtualment amb els professors i les altres comunitats.

Per a més informació sobre escoles del MppU:

<http://www.focolare.org/es/sif/2004/es20040921c.html>

Donosti

En ocasión de las fiestas patronales de San Sebastián, su Ayuntamiento invitó a una comitiva del Ayuntamiento de Trento, ciudad hermanada, en la cual se encontraban algunos miembros del MppU que habían mostrado su disposición a participar en un encuentro de conocimiento mutuo. En un clima de acogida y cordialidad tuvo lugar un encuentro que se abrió a un interesante diálogo centrado desde un principio en la situación política concreta, tanto del País Vasco como de la zona de Trento.

Desde un marco general se presentaron las dificultades propias de cada municipio, y los italianos contestaron con experiencias concretas desde las cuales traslucía la puesta en práctica de los principios del MppU en el contexto de la actividad de un Ayuntamiento. Los políticos Vascos, por su parte, constataban como la fraternidad es necesaria para dar respuesta a la situación que viven a su alrededor, matizando la posibilidad de llamarla de diferentes formas, pero conviniendo que sigue siendo la necesidad de este tipo de entendimiento entre todos.
